

Πρωτοπρεσβύτερου Ἰωάννη Φωτόπουλου
Ἐφημέριου Ἱ. Ναοῦ Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς

Ἁγία Παρασκευή 15-3-2006

*Πρὸς τὸν Καθηγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προφήτου Ἡλιοῦ Θήρας
Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην Δαμασκηγόν Γαβαλᾶν*

(Ἡ ἐπιστολή κάνει λόγο μόνο γιὰ τοὺς δύο τόμους τῶν ψευδο-ισαακείων ἔργων γιατί δέν εἶχε ἐκδοθεῖ ὁ τρίτος. Ἀντὶ ἀπαντήσεως στὴν ἐπιστολή ἐξεδόθη καὶ ὁ τρίτος τόμος).

Σεβαστέ μου Γέροντα,

Δέν σᾶς γνωρίζω, ἀλλὰ παίρνω τό θάρρος νά σᾶς ἐνοχλήσω γιὰ κάποιο σοβαρό, κατὰ τὴ γνώμη μου, θέμα. Πρόκειται γιὰ τὴν ἐκδόση τῆς Μονῆς σας «Ἰσαάκ τοῦ Σύρου Ἀσκητικά τόμος Β1 (Λόγοι Α'-Γ') καὶ Β3 (Λόγοι ΙΒ'-ΜΑ')», τὰ ὁποῖα μεταφράζει ὁ Νέστωρ Καββαδάς.

Ἀγαπητέ μου πάτερ Δαμασκηγέ, μέ τὴν ἀνάγνωση τῶν κειμένων αὐτῶν, τὰ ὁποῖα πρόσφατα ἀνακαλύφθηκαν καὶ ἀνήκουν δῆθεν στὸν Ἅγιο Ἰσαάκ, προβληματίστηκα καὶ λυπήθηκα, διότι διαπίστωσα ὅτι μέσα σ' αὐτὰ ἐκφράζονται αἰρετικές διδασκαλίες, προπάντων ἢ φοβερὴ κακοδοξία περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων. Στὸν τόμο Β1 σελ. 58 διαβάζουμε: «Ὅλοι οἱ ἀδελφοί τοῦ Σωτῆρα μας θά φθάσουν στό τέλος νά ὁμοιωθοῦν μ' Αὐτόν. Καὶ αὐτοὶ πού θά βρεθοῦν στὰ δεξιὰ Του, καὶ αὐτοὶ πού θά βρεθοῦν στὰ ἀριστερά Του... Ὅλοι θά ἐξυψωθοῦν ὡς τὴν ὁμοίωση μ' Ἐκεῖνον, κι ἀπὸ τὴν γήϊνη κατάστασή τους θά φθάσουν σέ μιὰ μορφή ὑπαρξῆς γεμάτη δόξα». Σέ ἐπίρρωση τῶν λεγομένων ὁ μεταφραστής στὴν ὑποσημείωση 37 παραπέμπει στό χωρίο Ματθ. 25, 33!!! Μέ τὴ διαφορά ὅτι τό εὐαγγέλιο τῆς Κρίσεως, ἀπὸ τό ὁποῖο εἶναι παρμένο τό ἐν λόγω χωρίο, καταλήγει, ὡς γνωστόν, μέ τὴ φράση «καὶ ἀπελεύσονται οὗτοι εἰς κόλασιν αἰώνιον, οἱ δὲ δίκαιοι εἰς ζωὴν αἰώνιον» (Ματθ. 25, 46).

Τὰ χειρότερα ὅμως βρίσκονται στό τόμο Β3 καὶ στίς σελίδες 137-166 (Λόγοι ΛΓ'-ΜΑ') ὅπου γίνεται συστηματικὴ ἐκθεση τῆς ὠριγενιστικῆς πλάνης περὶ ἀποκαταστάσεως τῶν πάντων μέ γελοῖα, νομικιστικά ἐπιχειρήματα περὶ ἀνταποδόσεως, μίσους, ἀγάπης κλπ. Σέ κάποιο σημεῖο τό κείμενο ὑπερβαίνει σέ... «ἀγάπη» καὶ τὸν Ὁριγένη. Ἰδοῦ: «Εἶναι ξεκάθαρο πὼς ὁ Θεός δέν ἐγκαταλείπει τοὺς πεπτωκότες, καὶ πὼς δέν θά ἀφήσει τοὺς δαίμονες νά παραμείνουν στὴ δαιμονικὴ τους κατάσταση. Ἀντιθέτως θά τοὺς ὀδηγήσει σέ μιὰ ἐνιαία κατάσταση ἀναλλοιώτης τελειότητος... Ἴσως νά φθάσουν σέ μιὰ τελειότητα ἀκόμη μεγαλύτερη καὶ ἀπὸ αὐτὴν τῆς παρούσας ὑπαρξῆς τῶν ἀγγέλων» (Β3 σελ. 159-160). Τό νά γίνουν οἱ δαίμονες ἀνώτεροι ἀπὸ τοὺς ἀγγέλους οὔτε ὁ Ὁριγένης δέν τό φαντάστηκε! Ἴσως οὔτε καὶ ὁ

Σατανᾶς δέν φαντάστηκε ὅτι θά ἔβρισκε τέτοιο συνήγορο στό ἀρχέγονο ὄνειρό του νά θέσει τόν ἑαυτό του «ὑπέρᾶνω τῶν νεφῶν»!

Ἄς μή γελιόμαστε, πάτερ μου. Τά κείμενα αὐτά δέν ἔχουν καμμιά σχέση μέ τά γνήσια ἔργα του Ἀββᾶ Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, στά ὁποῖα ὁ Ἅγιος ὄχι μόνο π ο υ- θ ε ν ἄ δέν ἐκφέρει τέτοιες κακοδοξίες, ἀλλά ἀντιθέτως ὁμιλεῖ γιά τό φοβερώτατο, αἰώνιο πῦρ, τό ὁποῖο εἶθε ὅλοι μέ συντετριμμένη μετάνοια νά διαφύγουμε. Ἴδου καί ὁ γνήσιος Ἀββᾶς Ἰσαάκ ἐκ διαμέτρου ἀντίθετος ἀπό τά ψευδοκείμενα: «Οὐ γάρ ἐδίδαξεν ἡμᾶς ἡ γραφή τρεῖς χώρας, ἀλλά τί; Ὅταν ἔλθῃ ὁ υἱός τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ καί στήσῃ τά μέν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ τά δέ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων. Οὐδέ γάρ τρία τάγματα εἶπεν, ἀλλά δύο, ἐν ἐκ δεξιῶν καί ἐν ἐξ εὐωνύμων. Καί διεχώρισε τά ὄρια τῶν διαφορῶν τῶν κατασκηνομάτων αὐτῶν, εἰπών ὅτι: «ἀ π ε λ ε ὑ σ ο ν τ α ι ο ὗ τ ο ι εἰς κ ὄ λ α σ ι ν αἰ ὡ ν ι ο ν» δηλ ο- ν ὅ τ ι οἱ ἄ μ α ρ τ ω λ οῖ· «οἱ δέ δίκαιοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος. Καί πάλιν ἤξουσιν ἀπό ἀνατολῶν καί δυσμῶν καί ἀνακλιθήσονται ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν, οἱ δέ υἱοὶ τῆς βασιλείας ἐκβληθήσονται εἰς τό σκότος τό ἐξώτερον ὅπου ὁ κλαυθμός καί ὁ βρυγμός τῶν ὀδόντων». Ὅπερ ἐστὶ παντός πυρός φοβερώτατον» (Ἰσαάκ Σύρου Ἀσκητικά ἐκδ. Ρηγοπούλου σελ. 225).

Στίς σελίδες 146-151 ἐπαινοῦνται οἱ αἰρετικοὶ Θεόδωρος Μοψουεστίας καί Διόδωρος Ταρσοῦ, οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἀναθεματισθεῖ ἀπό τήν Ἐ' Οἰκουμενική Σύνοδο, καί ἀποκαλοῦνται «στύλοι τῆς Ἐκκλησίας», ἐνῶ ὁ μεταφραστής στίς ὑποσημειώσεις οὐδέν λέγει περί αὐτῶν. Ἐντύπωση κάνει καί τό γεγονός ὅτι στήν ὑποσημείωση 85 τῆς σελίδας 146 βάζει σέ εἰσαγωγικά τόν ὄρο νεστοριανή, γράφοντας γιά τή λεγόμενη «ἐκκλησία τῆς Ἀνατολῆς», σά νά μήν ἀναγνωρίζει τόν αἰρετικό χαρακτήρα αὐτῆς τῆς «ἐκκλησίας» πού τιμᾶ ὡς Ἅγιο τό Νεστόριο καί τόν μνημονεύει στά δίπτυχά της!

Τέλος εἶναι διάσπαρτες στά βιβλία πού ἐκδόσατε αἰρετικές (νεστοριανές) χριστολογικές ἀπόψεις. Αὐτές ὅμως εἶναι ξεκάθαρα καί προκλητικά διατυπωμένες σέ δύο κυρίως Λόγους τοῦ ψευδο-Ἰσαάκ τόν 5^ο καί τόν 11^ο, τούς ὁποῖους δέν ἔχετε ἀκόμη ἐκδόσει. Ὅπως διαβάζουμε στό προσφάτως ἐκδοθέν βιβλίον τῶν Ἐκδόσεων ΑΚΡΙΤΑΣ πού ἔγραψε ὁ ἐπίσκοπος Ἰλαρίων Ἀλφέγιεφ καί φέρει τόν τίτλο «Ἅγιος Ἰσαάκ ὁ Σύρος, ὁ πνευματικός του κόσμος», στούς Λόγους αὐτούς ἀποκαλύπτονται οἱ νεστοριανές ἀποκλίσεις τῶν νέων κειμένων. Ἴδου ἐλάχιστο δεῖγμα τῆς νεστοριανικῆς σχιζοφρένειας πού δέχεται ὄχι μόνο δύο φύσεις (θεῖα καί ἀνθρώπινη) στόν Ἰησοῦ Χριστό, ἀλλά καί δύο πρόσωπα! «Παραχώρησε (ἐνν. ὁ Θεός) σ' Αὐτόν νά λατρεύεται ἀδιάκριτα μαζί μέ Ἐκεῖνον, μέ μιά ἐνιαία πράξη λατρείας γιά τόν Ἄνθρωπο πού ἔγινε Κύριος καί γιά τή Θεότητα ἐξίσου, ἐνῶ οἱ δύο φύσεις διατηροῦν τά ἰδιώματά τους» (σελ. 73 τοῦ ὡς ἄνω βιβλίου).

Ἀγαπητέ Γέροντα,

Φρονῶ ὅτι ὡς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἔχουμε μεγάλη εὐθύνη γιά τό λογικό ποίμνιο πού μᾶς ἐμπιστευθήκε ὁ Χριστός. Δέν γνωρίζω ἄν, μέσα στά πολλαπλά σας καθήκοντα, βρήκατε τό χρόνο νά διεξέλθετε μέ προσοχή τά βιβλία αὐτά. Πάντως, νομίζω, δέν

θά πρέπει νά ἀφήσουμε τό λαό μας, ἀλλά καί τούς μοναχούς, ἀφ' ενός νά δημιουργοῦν μέσα τους ἐσφαλμένη εἰκόνα περί τῆς ἀγιότητος καί τῆς ὀρθοδοξίας τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Ἰσαάκ τοῦ Σύρου καί ἀπό τήν ἄλλη νά τρέφονται μέ ἀντορθόδοξες διδασκαλίες καταδικασμένες ἀπό τήν ὀρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Συγγνώμη γιά τό θάρρος πού παίρνω, ἀλλά πρέπει ὅπωςδήποτε νά ἀποσυρδοῦν ἐγκαίρως τά βιβλία αὐτά ἀπό τήν ἀγορά καί ἂν εἶναι δυνατόν νά δοθοῦν κάποιες ἐξηγήσεις.

Ἀσπάζομαι τή δεξιά σας καί, ἂν τό ἐπιθυμεῖτε, θά ἤθελα νά μιλήσουμε τηλεφωνικῶς.

Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Φωτόπουλος

Ἐφημέριος Ἱ. Ναοῦ Ἀγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς